

Vlaams
Parlement

vergadering **C53**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Onderwijs

van 12 november 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ingeborg De Meulemeester aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het informeren van (mede)leerlingen over de invoering van het M-decreet – 106 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Ingeborg De Meulemeester aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het omgaan met gedragsproblemen en de gevolgen hiervan voor de werking van leerkrachten onder het M-decreet – 107 (2015-2016)	5
VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de factuur voor forfaitaire en extra studiekosten – 108 (2015-2016)	8
VRAAG OM UITLEG van Kathleen Helsen aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de rechtspositie van gastprofessoren – 113 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Jos De Meyer aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het statuut van gastprofessoren in het hoger onderwijs – 114 (2015-2016)	12

VRAAG OM UITLEG van Ingeborg De Meulemeester aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het informeren van (mede)leerlingen over de invoering van het M-decreet – 106 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Kathleen Helsen

De voorzitter: Mevrouw De Meulemeester heeft het woord.

Ingeborg De Meulemeester (N-VA): Minister, begin dit schooljaar werd het M-decreet ingevoerd. Dat is sowieso een grote stap voorwaarts voor geïntegreerd onderwijs, waarbij elke leerling in principe in een school voor gewoon onderwijs terecht moet kunnen, mits de nodige redelijke aanpassingen.

In de wandelgangen horen we dat bepaalde aanpassingen duidelijk zichtbaar zijn en te verantwoorden tegenover de andere leerlingen. Ik denk daarbij aan een loopbrug, het gebruik van een lift of leeshulpmiddelen voor mensen met een meer zichtbare beperking. Er zijn echter ook leerlingen met een minder zichtbare beperking, zoals autisme of ADD (attention deficit disorder). Ook zij kunnen bepaalde aanpassingen krijgen om alsnog les te kunnen volgen in een school voor gewoon onderwijs. Zo krijgen ze bijvoorbeeld meer tijd voor een taak of test, of moeten ze tijdens de pauzes niet mee tussen de andere leerlingen op de speelplaats gaan staan. Het is voor andere leerlingen echter niet altijd even duidelijk waarom die aanpassingen aangeboden worden, waardoor soms conflicten kunnen ontstaan.

Minister, vindt u ook dat de scholen geadviseerd moeten worden om in de klassen informatie te geven over de invoering van het M-decreet en waarom sommige leerlingen bepaalde aanpassingen krijgen? Zo ja, welke beleidsmaatregelen plant u om daaraan tegemoet te komen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega, we hebben het voorbije schooljaar geïnvesteerd in de communicatie over het M-decreet. Zo publiceerde Klasse onder andere een zeer bevattelijke bijdrage, waarin scholen heel wat informatie vinden om ook aan leerlingen uit te leggen waarom sommige kinderen bepaalde aanpassingen krijgen. Ook de pedagogische begeleidingsdiensten hebben de scholen uitgebreid geïnformeerd. En uiteraard vind ik dat er in de klas gepraat mag en moet worden over het M-decreet, maar dat is in de eerste plaats een zaak van de school zelf.

De voorbeelden waar u naar verwijst, zijn niet nieuw als gevolg van het M-decreet. In het kader van het geïntegreerde onderwijs worden dergelijke redelijke aanpassingen immers al ingezet. Scholen duiden die redelijke aanpassingen die ze ten aanzien van leerlingen nemen, ook zelf aan de medeleerlingen. In mijn eigen tijd als ouder van schoolgaande kinderen waren er bijvoorbeeld kindjes die, omdat ze dyslexie of dyscalculie hadden, meer tijd kregen voor hun proeven of die proeven mondeling mochten afleggen. Dat werd altijd in de klas besproken. Ik vind dat scholen dat vrij goed aanpakken.

Ik ben dus niet van plan om een heel leger aan extra begeleidingsmaatregelen uit te vaardigen, maar als u mij dat signaal geeft, lijkt het mij wel belangrijk om nog eens aan de scholen te duiden dat het goed is om dat in klasgroepen bespreekbaar te maken. Maar ik denk dat het gros van de leerkrachten daar op een heel verantwoorde wijze mee omgaat. Het is in elk geval belangrijk dat het gebeurt.

De voorzitter: Mevrouw De Meulemeester heeft het woord.

Ingeborg De Meulemeester (N-VA): Dat is inderdaad belangrijk. Als leerlingen van elkaar weten waarom een of andere aanpassing gebeurt, als wordt uitgelegd waarom een bepaald kind iets mag, is daar veel meer begrip voor. Dat is de ervaring die ik zelf ook als mama had. Een kindje met diabetes mocht bijvoorbeeld tijdens de les een koek eten als het een te lage bloedsuikerspiegel had. Heel de klas wist dat. Als er dan een stagiair voor de klas staat die dat niet weet, zegt die: eet je koek straks om tien uur maar op. Het is belangrijk dat leerlingen dat weten, dan zorgen ze ook voor elkaar. Ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Het is een interessante invalshoek van de collega, maar ik ben ook geïnteresseerd in hoe die uitrol nu gebeurt in de praktijk. Zijn er afspraken met de inspectie dat zij daar voor de Onderwijsspiegel van dit of volgend jaar ook aandacht voor hebben? We weten dat, als men daarop focust, dat een zeer waardevol instrument is. Deze invalshoek en andere toepassingsgebieden van hoe het M-decreet op de werkvloer wordt vertaald naar nascholing, aanpak van leerkrachten, samenwerking met buitengewoon onderwijs, het inzetten van prewaarborgteams, dat zijn allemaal punten die inhoudelijk zeer interessant zijn voor ons en voor de mensen in het onderwijs en die daar misschien aan bod kunnen komen.

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): De vraag van de heer De Ro is terecht. En ik vind ook dat we daar verificatie in moeten meenemen. De inspectie kijkt inderdaad meer naar het bereiken van de eindtermen, maar verificatie is ook: waar zitten de leerlingen, hoeveel zijn het er, hoe wordt het urenmiddelenpakket besteed, met eventueel de extra middelen die overkomen uit het buitengewoon onderwijs. Ik denk dat we de twee naast elkaar moeten leggen. En misschien moet dat wel een aparte opdracht zijn, zodat we niet in die doorlichtingsverslagen moeten gaan zoeken, maar dat het echt een aparte opdracht is.

Er is in het verleden ook al gesproken over een evaluatie van het M-decreet. Hoe ver staan we daarmee?

De voorzitter: Ik ben een beetje verbaasd over de vragen, omdat we toch gezegd hadden dat het M-decreet een en ander vraagt op het terrein en dat we dat eerst alle kansen moeten geven om geïmplementeerd te worden. We moeten het eerst een tijdje laten werken, en dan zien of er echt serieuze accidenten zijn. Moeten we bijsturen, dan moet dat vrij snel, maar evalueren is op dit moment zeer moeilijk.

Jo De Ro (Open Vld): Het ging mij niet over het evalueren, maar over de follow-up. Het opvolgen ervan, dus kijken hoe het er in de praktijk aan toegaat, is voor mij nog iets anders dan de evaluatie.

Koen Daniëls (N-VA): Voor ons gaat het voor alle duidelijkheid ook niet om dé evaluatie van hét M-decreet. We willen wel zicht krijgen op cijfers en stromen en dergelijke meer.

Minister Hilde Crevits: Collega De Ro, ik heb de inspectie gevraagd om twee jaar niet te inspecteren op het M-decreet, maar om de ronde te doen om bij te leren.

Onze inspectie is iedereen aan het bezoeken, ook de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's), om te zien hoe men kan bijleren. Er is een overgangstermijn van twee jaar omdat er heel veel goede voorbeelden zijn die kunnen worden gebruikt in de inspectiepraktijk. Dat is de afspraak die is gemaakt. Dat heb ik ook met jullie gecommuniceerd. Men is nu volop aan het uitrollen. Scholen krijgen

verkennende visitaties om te zien hoe ze ermee omgaan, ermee werken. Ik vind dat een hele goede zaak, want het is ook nieuw.

Het is veel te vroeg om het M-decreet te gaan evalueren. Die evaluatie moet er wel komen, maar je kunt moeilijk iets evalueren wat nog maar drie maanden in werking is.

Mijnheer Daniëls, wij hebben de eerste cijfers over de verschuivingen, zowel van het lager als het secundair onderwijs. Ik denk dat ze zelfs ergens op de website staan. Ik zal het eerst even checken. Als het niet zo zou zijn, laat ik ze u overmaken. We hebben een zicht op de verschuivingen. We hebben ook een zicht op de effecten van de gon-bevriezing (geïntegreerd onderwijs). Het is heel goed dat die bevriezing er is, want het aantal gon-aanvragen is tot mijn grote verbijstering gedaald. Het aantal toegekende gon-uren is herverdeeld, waardoor we kunnen kijken hoe dat komt. Ligt het aan het decreet dat blijkbaar strenger is geworden? Of zijn er andere oorzaken? Ook die cijfers zal ik u laten overmaken.

De voorzitter: Mevrouw De Meulemeester heeft het woord.

Ingeborg De Meulemeester (N-VA): Minister, u zegt dat men twee jaar lang niet inspecteert maar bezoekt. Ik hoop dat dan ook de feedback die vanuit die scholen komt, wordt meegenomen.

Hebben wij een zicht op het aantal personeelsleden dat vanuit het buitengewoon onderwijs naar het reguliere onderwijs is gegaan? Hoeveel scholen hebben daar een beroep op gedaan? Misschien kunnen de inspecteurs dat meenemen om daar een zicht op te krijgen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik dacht dat dat al gemeengoed geworden was. Door het feit dat we de pre-waarborgregeling vervroegd hebben, heeft dat effect voor 180 personeelsleden. Dat komt altijd een jaar later. Doordat we het vorige schooljaar, toen het M-decreet nog niet van toepassing was, al een aanzienlijke verschuiving van leerlingen zagen, hebben we de pre-waarborg een jaar vervroegd, wat effect heeft voor 180 vte's aan leerkrachten. Die zijn niet versnipperd over Vlaanderen ingezet. We hebben met de koepels, de werkgevers en de werknemers een akkoord gesloten waarbij iedereen die dat wilde, zich kandidaat kon stellen om de expertise te nemen. Een aantal groepen hebben dat gedaan. Die uren zijn ook zo verdeeld. Die 180 vte's worden ingezet bij een aantal scholen. Ze blijven ingezet in het buitengewoon onderwijs. Ze zetten hun expertise in in het gewoon onderwijs, ofwel om leerkrachten te begeleiden ofwel om op de klasvloer die kinderen te begeleiden. Ik zal ook die informatie bezorgen.

Ik zal dus drie zaken laten overmaken: de verschuivingen van de lerarenaantallen van buitengewoon naar gewoon onderwijs, de bevriezing van de gon-uren en de 180 leerkrachten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ingeborg De Meulemeester aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het omgaan met gedragsproblemen en de gevolgen hiervan voor de werking van leerkrachten onder het M-decreet – 107 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Kathleen Helsen

De voorzitter: Mevrouw De Meulemeester heeft het woord.

Ingeborg De Meulemeester (N-VA): Voorzitter, minister, het M-decreet zorgt niet enkel voor de vereiste aanpassingen van de schoolomgeving, maar ook voor inspanningen van de medeleerlingen en de leerkrachten. Ik wil ingaan op de leerlingen met gedragsproblemen die nu ook in scholen voor gewoon onderwijs terechtkomen.

In de Verenigde Staten vormen gedragsproblemen van leerlingen een belangrijk motief van leraren om het onderwijs te verlaten of naar een andere school over te stappen. Slechts een klein deel van de leerkrachten die met gedragsproblemen te maken hebben, krijgt extra scholing in klasmanagement.

De Koning Boudewijnstichting en de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) hebben een ondersteuningsproject georganiseerd 'Borg de Zorg' voor scholen uit het buitengewoon secundair onderwijs waar gedrags- en emotionele problemen bij heel wat leerlingen voorkomen. Tijdens dit ondersteuningsproject werd nagedacht over de mogelijke begeleiding waarin scholen kunnen voorzien om jongeren met gedragsproblemen beter te ondersteunen. Belangrijk hierbij is dat er een goede samenwerking bestaat tussen de schoolorganisatie, de infrastructuur, de pedagogische aanpak, de ondersteunende diensten enzovoort. Uiteindelijk werd er een boek uitgewerkt 'Leer-kracht Veer-kracht' dat schoolteams kunnen gebruiken om hun aanpak van leerlingen met gedragsproblemen te verbeteren.

Minister, het reeds bestaande boek 'Leer-kracht Veer-kracht' richt zich voornamelijk tot leerkrachten die al actief zijn op de werkvloer. Het is een instrument voor zelfstudie en kan op eigen initiatief van de school worden gehanteerd. Plant u vanuit de overheid op grotere georganiseerde schaal bijkomende opleidingen voor leerkrachten zodat zij beter kunnen omgaan met gedragsproblemen van leerlingen, of blijft dit de eigen verantwoordelijkheid van de school? Zult u onderzoek doen naar de impact van de invoering van het M-decreet op het personeelsverloop onder de leerkrachten? Ik denk hierbij aan een mogelijke impact op de instroom van nieuwe leerkrachten, of het mogelijk afhaken van leerkrachten vanwege gedragsproblemen bij leerlingen. Ook voor leerkrachten in opleiding is het belangrijk dat zij zich bewust zijn van deze mogelijke gedragsproblemen, en niet enkel bij leerlingen met leerstoornissen. Hoe staat u tegenover een module in de lerarenopleiding waarbij specifieke aandacht wordt gegeven aan het omgaan met leerlingen met emotionele en gedragsproblemen? Is dit volgens u een noodzaak?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega, er zijn geen grote intenties om bijkomende opleidingen te gaan organiseren. Ik geef een overzichtje van wat er al is. In het kader van de nascholing op initiatief van de Vlaamse overheid werden voor de schooljaren 2015-2016 en 2016-2017, vijf nascholingsorganisaties geselecteerd die schoolteams gratis nascholingen aanbieden, specifiek gericht op de implementatie van het M-decreet. Daarmee voorzien we in bijkomende mogelijkheden tot professionalisering.

Wat zijn de doelstellingen van die nascholingen? Ten eerste, het verbreden en verdiepen van de basiscompetenties van leraren zodat teams meer inclusief kunnen werken en in de diversiteit sterker tegemoetkomen aan specifieke onderwijsbehoeften en gedragsproblemen van leerlingen. Ten tweede, het ondersteunen van lerarenteams in verbindend samenwerken met het oog op de maximale ontplooiing van alle leerlingen, de leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften in het bijzonder, maar uiteraard ook de andere leerlingen.

Scholen blijven zelf verantwoordelijk voor hun nascholingsbeleid. Om beter te kunnen omgaan met potentiële gedragsproblemen van leerlingen kunnen ze ook

een beroep doen op expertise vanuit het buitengewoon onderwijs voor kinderen met gedragsstoornissen, op de pedagogische begeleiding en op de CLB's.

De effecten op het onderwijspersoneel maken deel uit van de monitoring die in het M-decreet zelf is ingeschreven. U hebt er daarnet al naar verwezen. U zegt dat leerkrachten zouden kunnen afhaken wegens gedragsproblemen bij jongeren. Dat vraagt dieper wetenschappelijk onderzoek. Dat zit niet in de monitoring. Wij monitoren wel of er al dan niet verschuivingen zijn. We moeten wel kort op de bal spelen en bijsturen. De bekendste bijsturing is natuurlijk de prewaarborg-regeling, waardoor we extra leerkrachten krijgen die vanuit het buitengewoon onderwijs naar het gewoon onderwijs komen. Zij moeten de leraren versterken in hun onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften, in het bijzonder leerlingen met een inschrijvingsverslag, een verslag of gemotiveerd verslag voor type 1 basisaanbod, type 2 of type 3, dus ook gedragsproblemen, of leerlingen die daarvoor in aanmerking zouden kunnen komen.

Ik verwees daarnet naar de gon-uren die werden bevroren om een plotse daling van het aantal toegekende gon-uren te vermijden. De pedagogische begeleidingsdiensten hebben extra middelen ontvangen om aan competentiebegeleiding te doen in het kader van het M-decreet. Die begeleidingsopdrachten wordt verder geconcretiseerd in begeleidingsplannen die ze driejaarlijks opstellen. De scholen kunnen altijd terugvallen op die competentiebegeleiders. Dat is de ondersteuning die men krijgt bij de uitrol van het M-decreet.

Wat u zelf aanhaalt, vind ik heel belangrijk, namelijk dat leerkrachten in opleiding zich bewust zijn van alle evoluties in het onderwijs. Men heeft in de lerarenopleiding aandacht voor het omgaan met leerlingen met diverse onderwijsbehoeften. Dat is ook een van de redenen waarom we de lerarenopleiding willen hervormen. Ik sprak onlangs met leerlingen die het derde jaar professionele bachelor doen. Zij zeggen: "We komen straks op de arbeidsmarkt, er is een M-decreet, maar er is geen vak dat specifiek daarover gaat." Het hangt een beetje af van opleiding tot opleiding. Het is natuurlijk evident dat de lerarenopleiding mee geïntegreerd wordt en dat de nieuwe evoluties worden meegenomen. Het zou een beetje gek zijn dat iemand die net is afgestudeerd, onmiddellijk nascholing moet volgen. Eigenlijk moet je goed gewapend aan de start komen om met de kansen van elk kind, maar ook het gemis aan kansen van alle kinderen om te gaan. Dat wordt zeker meegenomen bij de bespreking. Het gaat niet alleen over de vorm bij de hervorming van de lerarenopleiding, maar ook over de inhoud, over wat er wordt aangeboden.

De aandacht van die problematiek gaat verder dan enkel de lerarenopleiding. Het opleiden van leraren is een continu proces. Ik ben het ermee eens dat een pas afgestudeerde leraar niet alles prefect beheerst. De competenties moeten verder kunnen worden ontwikkeld in de loop van de loopbaan. Het is natuurlijk wel van belang dat iemand die afstudeert als leraar, de basiscompetenties heeft om zowel naar vakinhoud als naar vakdidactiek op de meest optimale manier zijn of haar opdracht te kunnen vervullen.

De voorzitter: Mevrouw De Meulemeester heeft het woord.

Ingeborg De Meulemeester (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. In het antwoord op mijn vorige vraag om uitleg zegt u dat de inspecteurs zullen observeren en met hen praten. Dat kan misschien worden meegenomen. Dat is de feedback waarover ik het daarstraks had.

De pedagogische begeleiding krijgt extra middelen om die ondersteuning te bieden. Wordt er op een of andere manier gecontroleerd of zij dat wel degelijk doen en op welke manier? Het lijkt mij belangrijk dat we dat ergens kunnen terugvinden. Hebben ze veel werk? Wordt de vraag veel gesteld?

We volgen het verder op.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de factuur voor forfaitaire en extra studiekosten – 108 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Kathleen Helsen

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp·a): Minister, op de website van de hogeschool VIVES staat sinds kort onder de rubriek 'Aanrekening van forfaitaire en extra-studiekosten' het volgende te lezen: "Specifieke en in omvang beperkte kosten voor het gebruik van goederen en de organisatie van specifieke evenementen kunnen worden doorerekend aan de student voor zover zij rechtstreeks verband houden met de organisatie van de opleiding. Indien dit het geval is, wordt daarover in de mate van het mogelijke in de programmagids van de opleiding voor aanvang van het academiejaar duidelijkheid verschaft." Verder staat er: "Bepaalde kosten worden op forfaitaire basis aangerekend. Voor academiejaar 2015-2016 bedraagt dit 80 euro."

Dit resulteert voor studenten die meer dan halftijds zijn ingeschreven, in extra kosten van 80 euro boven op het hoger inschrijvingsgeld van 890 euro. Ook voor voltijdse beursstudenten betekent die 80 euro bijna een verdubbeling van hun inschrijvingsgeld, dat 105 euro bedraagt. Voor studenten met minder dan een halftijdse studiebelasting komt het op 40 euro.

Volgens VIVES dient dit bedrag voor het gebruik van computers, de beschikbaarheid van de gemeenschappelijke ruimtes en het gebruik van het wifinetwerk. Het voorleggen van deze forfaitaire factuur behoort tot de autonomie van de instellingen, zegt de voorzitter van de Associatie KU Leuven, de heer Oosterlinck.

In het onderwijs- en examenreglement van VIVES staat er te lezen dat bij het uitblijven van betaling van het studiegeld de student in kwestie kan worden geschorst als wanbetaler. Een wanbetaler kan niet deelnemen aan examens en er wordt ook geen studieattest of creditbewijs afgeleverd.

De vraag is wat er kan gebeuren als een student weigert die extra forfaitaire factuur te betalen terwijl het studiegeld bijvoorbeeld wel al werd betaald. Er zijn reeds juridische uitspraken geweest in het leerplichtonderwijs dat scholen het diploma van een leerling niet mochten achterhouden omdat die na het afstuderen nog openstaande facturen had. Het kan een gevaarlijk precedent betekenen indien andere hogeronderwijsinstellingen een gelijkaardige redenering gaan maken voor hun nutsvoorzieningen. Denken we bijvoorbeeld aan het gebruik van het sanitair of de refter. De vraag is dan ook of dit tot 80 euro beperkt zal blijven. Voor ons staat dit echt haaks op de democratisering van ons hoger onderwijs. Het jaagt jongeren, zeker de beursstudenten, en hun ouders nog maar eens op kosten.

Minister, hoe staat u tegenover het aanrekenen van die forfaitaire kosten voor nutsvoorzieningen, boven op het verhoogde inschrijvingsgeld? Wat gebeurt er indien een student weigert dat te betalen? Hebt u weet van andere instellingen die hetzelfde doen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Soens, ik dank u voor deze zeer interessante vraag. Ik wil wel eerst een opmerking maken. Ik heb uw persbericht gelezen.

Erin zegt u dat de hogere factuur bewijst dat mijn besparingen het onderwijs treffen. Ik wil u wel melden dat die 80 euro ook vorig academiejaar bestond, en ook de jaren daarvoor. We hebben speciaal contact opgenomen met de school om te vragen hoe dat nu precies in elkaar zit. Ik lees het sms'je voor: "Vorig jaar eveneens 80 euro voor een voltijds student. De jaren ervoor kon het enkele euro's verschillen per studiegebied." Ik betreur de link die u maakt met de gestegen kosten dus enorm, los van het feit dat ik uw vraag inhoudelijk zeer interessant vind. Ik vind echter niet dat u zo'n link kunt maken als het iets is dat eigenlijk al een aantal jaren bestaat.

Nu ga ik in op het dossier zelf. Het studiegeld moet de toegang tot het onderwijs dekken, inclusief het afleggen van de examens. U weet waarschijnlijk dat er vroeger een onderscheid was tussen collegegeld en examengeld. Persoonlijk studiemateriaal is daarbij niet inbegrepen. De student betaalt cursussen, draagt bij voor eventuele studiereizen, moet naargelang de opleiding ook over eigen audiovisueel materiaal beschikken enzovoort. Die kosten vallen buiten het decretaal vastgelegde studiegeld. Een instelling kan die kosten dus aanrekenen, maar – en dat is de belangrijkste kanttekening – het moet wel gaan om specifieke uitgaven, niet om de toegang tot het onderwijs zelf of tot de examens. Een louter forfaitaire aanrekening zonder specifieke verantwoording kan dus niet. Daar ben ik echt wel zeer duidelijk over. Dat kan niet.

Het onderwijs- en examenreglement van de hogeschool in kwestie stelt dat specifieke kosten kunnen worden doorgerekend aan de student, en dat daarover zo duidelijk mogelijk moet worden gecommuniceerd via de programmagids die vóór de aanvang van het academiejaar beschikbaar is. Het reglement stelt dat bepaalde kosten op forfaitaire basis kunnen worden aangerekend. Er is dus sprake van specifieke kosten, en die zouden ook via de programmagids nader worden omschreven. Men hanteert echter een forfaitair bedrag. Mevrouw Soens, dat staat inderdaad ook op de website. Het kan dat de kosten waarover het gaat, voor kopieën, software, materiaal in labo's en ateliers, voor alle studenten ongeveer gelijk zijn. Dan zou het hanteren van één bedrag een pragmatische en billijke oplossing kunnen zijn. Ik moet echter duidelijk zijn. Mevrouw Soens, u hebt een punt. Mijn eerste opmerking is helemaal anders dan mijn tweede. Ik vind dat zomaar forfaitaire kosten aanrekenen, zonder daar duidelijk over te zijn, niet kan.

Ik zal de regeringscommissaris dus vragen te bekijken op welke manier die zaken worden berekend, om een onderzoek te verrichten. Ik zal bovendien ook eens bekijken hoe we in kaart kunnen brengen op welke manier andere hogescholen en universiteiten omgaan met het aanrekenen van kosten naast het studiegeld zelf. Voor mij is het immers echt wel cruciaal dat alles transparant is. We vragen dat trouwens ook in het secundair onderwijs, in het schoolreglement. Men mag kosten aanrekenen, maar het moet wel duidelijk zijn waarover het gaat. Men mag niet zomaar forfaitair een bedrag per student aanrekenen. Wel moet ik zeggen dat dit niet zomaar out of the blue komt. Daarom vond ik het van belang om de eerste opmerking te maken. Ik heb geen signalen van studenten gekregen die wanpraktijken ter zake aanklagen. Het is dus niet zo dat dit wijdverspreid is, maar we zullen bekijken hoe dat aanrekenen van een forfaitair bedrag door die ene hogeschool wordt gemotiveerd, en ik zal dat wel uitbreiden tot iedereen. Ik zal bekijken hoe dat elders gebeurt.

Wat gebeurt er als een student weigert die factuur te betalen? Ook wat dat betreft, wil ik proberen wat duidelijkheid te scheppen. Een student die zich inschrijft, gaat een contract aan met de instelling. Hij is verplicht om de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement te respecteren. Een sanctie mag nooit in wanverhouding staan tot de overtreding. De toegang tot de examens weigeren of het diploma niet verstrekken staat uiteraard compleet in wanverhouding tot een achterstallig bedrag van 80 euro. Instellingen zijn ook

verplicht om een sociaal beleid te voeren. Ze krijgen daar van de Vlaamse overheid ook middelen voor. Ze begeleiden ook proactief studenten die problemen hebben met het betalen van hun studies, of het nu gaat om studiegeld, kosten voor studiemateriaal of kosten voor het levensonderhoud. Naar aanleiding van uw vraag hebben we ook eens bekeken op welke manier de hogeschool in kwestie daarmee omgaat. Ik vind dat ook wel een interessante oefening. De manier waarop ze omgaan met studenten en sociaal beleid is wel oké. Het is echter duidelijk dat men op deze basis de toegang tot de examens niet kan weigeren. Wat mij betreft, kan dat niet.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u bevestigt dat forfaitaire kosten niet kunnen en dat u dit verder wilt onderzoeken, ook in de andere instellingen. Dat was ook mijn derde vraag.

Wat uw eerste opmerking betreft, het is maar het tweede jaar op rij dat er in die hogeschool een forfaitaire kostprijs wordt aangerekend. De kosten die verschillend zijn per studiegebied, zijn natuurlijk de extra studiekosten. Dat is een heel andere kwestie dan een forfaitaire kostprijs, die eigenlijk niet met een bepaalde opleiding wordt gelinkt.

U zegt dat het al langer aan de gang is, maar vorig jaar waren er natuurlijk ook al besparingen op het hoger onderwijs. Het is dus niet zo vreemd dat ik de opmerking maak dat sinds vorig jaar de forfaitaire kosten worden aangerekend in die bepaalde hogeschool.

Ik kijk uit naar het onderzoek dat u zult voeren, ook bij de andere instellingen, om te zien hoe dit verder kan.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Bedankt voor uw toelichting, minister, want ik was ook wel een beetje nieuwsgierig geworden. Ik vroeg mij onder andere af of het vragen van bijkomende kosten met verantwoording in beide soorten hogescholen mag, de publiekrechtelijke en de privaatrechtelijke. Of wordt daar een onderscheid in gemaakt, zoals je er in het leerplichtonderwijs ook van uit kunt gaan dat bijvoorbeeld het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap niet zo gemakkelijk bijkomende kosten kan aanrekenen als een vrije school?

Het gaat hier om een complexere realiteit dan in één vraag om uitleg gevat kan worden. Daarom is het ook interessant dat we ook eens kijken naar de aanwending van de STUVO-middelen (studentenvoorzieningen). Dan kunnen we begrijpen waarom voor bepaalde zaken nog bijkomende kosten kunnen worden aangerekend, en wat het beleid is van de diverse hogescholen en universiteiten. Ik denk dat dat interessant is om als informatie mee te geven aan de studenten, zodat men op voorhand weet wat men kan verwachten. Men denkt er soms goed aan te doen om dicht bij huis een school te kiezen, denkende dat dat goedkoper is, maar het lijkt mij nuttig om aan alle studenten het correcte plaatje mee te geven.

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, bedankt voor uw toelichting en voor de opdracht die u aan de regeringscommissaris gaat geven om in die hogeschool uit te zoeken hoe dat bedrag tot stand is gekomen en om ook te kijken of er in de rest van Vlaanderen nog plaatsen zijn waar er op die manier kosten worden aangerekend. Met het feit dat er kosten worden aangerekend, is op zich niets mis. Als een student een cursus koopt, is dat ook een onderdeel van zijn studiekosten. We moeten opletten dat we het ene niet met het andere verwarren. Dat lijkt mij zeer belangrijk.

Wat de aanrekening van de kosten betreft, verwijs ik naar het basis- en secundair onderwijs, waar de kosten worden aangerekend per leerling, a rato van de kosten die hij werkelijk heeft gemaakt. Dat wordt natuurlijk gevat door alles wat betreft zorgvuldig bestuur, kosteloosheid en dergelijke meer. In het hoger onderwijs is dat iets anders, maar als een hogeschool of een instelling tot zoiets wil overgaan, moeten we kijken of ze meer specifiek kan aangeven waarvoor het dient, want forfaitair is ook maar forfaitair. We kijken uit naar het onderzoek dat u hebt aangekondigd, minister.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, kunt u nog eens herhalen sinds wanneer deze studenten de facturen voor forfaitaire en extra studiekosten precies krijgen? Mevrouw Soens zei dat het sinds vorig jaar was, maar ik heb uw antwoord anders begrepen.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, als je aan een hogeschool of universiteit studeert, is het evident dat je extra zaken moet betalen, zoals je boeken en dergelijke meer, maar er moet wel een verantwoording zijn. En op dat punt, collega Brusseel, is het voor hogescholen of universiteiten niet anders. Het forfaitair aanrekenen van kosten kan niet. Er zijn bijvoorbeeld faculteiten die cursussen ter beschikking stellen, en dan betaal je daarvoor. Er moet dus wel een band zijn tussen wat je betaalt en waarvoor het dient.

Het kan voor mij niet duidelijk genoeg zijn: je moet het kunnen verantwoorden. Dat is in het secundair onderwijs niet anders. Dat moet met de ouders doorgesproken worden, dat moet in het schoolreglement staan, en je moet dat verantwoorden. Wat mij betreft, is er in het hoger onderwijs geen enkele argumentatie mogelijk om dat op een andere manier toe te passen. Daar ben ik duidelijk in.

Mevrouw Soens, ik heb er het reglement van VIVES even bij genomen. Artikel 14 zegt dat een student enkel bij het niet-betalen van studiegeld als wanbetaler aangeduid wordt. Dus ook volgens een intern reglement kan het niet-betalen van die forfaitaire kosten daar nooit aanleiding toe geven.

Mijnheer De Meyer, men heeft mij gemeld dat het nu twee jaar zo is dat het bedrag voor iedereen 80 euro is en dat er in de jaren daarvoor ook een bedrag aangerekend werd, maar verschillend per studierichting. Men is vorig jaar overgeschakeld naar een globaal bedrag, gelijk voor alle studierichtingen. De traditie om iets aan te rekenen, bestaat al langer. De bedragen varieerden tussen 60 en 90 euro, maar wel forfaitair aangerekend.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister, bedankt voor uw bijkomende antwoord. De vraag is dan natuurlijk of het vroeger echt forfaitair was, aangezien het per studiegebied was, en nu echt gelijk voor iedereen. Er is ook wel een verschil tussen een cursus kopen voor een bepaalde opleiding, waarbij je bijvoorbeeld ook kunt kiezen voor een tweedehands in de plaats van een nieuw boek, en forfaitaire kosten voor het gebruik van de wifi of van een gemeenschappelijke ruimte, waar je als student misschien nooit gebruik van maakt, maar toch 80 euro voor moet betalen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Kathleen Helsen aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de rechtspositie van gastprofessoren – 113 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Jos De Meyer aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het statuut van gastprofessoren in het hoger onderwijs – 114 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Koen Daniëls

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Kathleen Helsen (CD&V): Minister, ik stel u graag een vraag over de rechtspositie van gastprofessoren. Ik stel vast dat collega De Meyer het ook heel interessant vindt om die materie in de commissie aan bod te brengen. Ik stel mijn vraag naar aanleiding van een artikel in het Tijdschrift voor Onderwijsrecht en Onderwijsbeleid, meer bepaald een uiteenzetting van Jan-Baptist De Smet over de rechtspositie van gastprofessoren.

Aan de hand van twee casussen toont de auteur aan dat arbeidsgerechten het nog altijd moeilijk hebben om recht te doen aan de rechtspositieregeling van het hogeschoolpersoneel en aan de bevoegdheid van de Vlaamse overheid in dezen. In beide casussen betreft het deeltijdse opdrachten als gastprofessor die meerdere keren verlengd werden en waarbij, toen een nieuwe verlenging uitbleef, personeelsleden naar het arbeidshof trokken omdat ze geen opzegvergoeding kregen.

Zonder mij te verliezen in de juridische finesses, kwam in de eerste casus het arbeidshof van Antwerpen tot het oordeel dat het statutaire personeelslid onttrokken was aan het toepassingsgebied van de Arbeidsovereenkomstenwet en dat het geen recht had op een vergoeding omdat de Codex Hoger Onderwijs correct was toegepast. In de tweede casus oordeelde het arbeidshof van Gent dat het personeelslid wel recht had op een vergoeding omdat het een contractueel personeelslid betrof en dus de bepalingen van de Arbeidsovereenkomstenwet integraal moesten worden nageleefd, waaronder de bepalingen die toelaten om op basis van gerechtvaardigde redenen opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor een bepaalde tijd af te sluiten. Het arbeidshof van Gent stelde tegelijk dat de gemeenschappen niet bevoegd zouden zijn om regels vast te leggen in verband met het individuele arbeidsrecht van het onderwijspersoneel.

Naar het oordeel van de auteur van het artikel etaleren beide arresten de gebrekkige kennis van de arbeidsgerechten over de rechtspositie van het hogeschoolpersoneel en over de bevoegdheden van de gemeenschappen op onderwijsgebied.

Voor de auteur is duidelijk dat de rechtspositie van de gastprofessoren in essentie geregeld wordt door de Arbeidsovereenkomstenwet, behalve voor die bepalingen die geregeld zijn in de Codex Hoger Onderwijs. Hij vindt bijgevolg dat beide uitspraken te betwisten zijn.

Uit het artikel wordt – ook gelet op de rechtspraak van het Europees Hof over de Europese raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd en in het bijzonder over het begrip 'objectieve redenen' – duidelijk dat hogescholen ook bij het aanbieden van opeenvolgende overeenkomsten voor een bepaalde tijd aan gastprofessoren wellicht bijzonder voorzichtig moeten zijn.

Uit dit alles concludeert de auteur dat het niet onverstandig zou zijn om in de Codex Hoger Onderwijs alsnog een, zij het minimale, omschrijving van het begrip 'gastprofessor' op te nemen zodat hogescholen en betrokken experts meer

rechtszekerheid krijgen en zodat het wantrouwen van de vakorganisaties jegens die vorm van tewerkstelling kan worden weggenomen.

Minister, heeft het pleidooi om duidelijkheid te creëren over de rechtspositie van gastprofessoren aan de Vlaamse hogescholen ook u bereikt? Is de visie van de auteur op de rechtspositie van gastprofessoren correct? Bent u van mening dat initiatieven aangewezen zijn om daarover meer duidelijkheid te creëren, daarbij ook rekening houdend met de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie? Kan een oplossing worden gevonden door in de Codex Hoger Onderwijs een omschrijving van het begrip 'gastprofessor' op te nemen? Overweegt u om daar zelf de aanzet toe te geven, of verwacht u dat wij vanuit het parlement een initiatief nemen? Kan het Vlaams Onderhandelingscomité Hoger Onderwijs of een werkgroep in de schoot ervan daar een rol bij spelen?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, ik kan heel kort zijn. Mijn vraag is een opvolgingsvraag van mijn vraag om uitleg van 4 juni jongstleden over de rechtspositieregeling personeel vrije hogescholen. De heer Jan-Baptist De Smet heeft in opvolging van onze vroegere correspondentie mij ook zijn artikel bezorgd. Daarom vond ik het nuttig om deze vraag aan bod te brengen.

In de Codex Hoger Onderwijs wordt de term 'gastprofessoren' op sommige plaatsen vermeld, maar er wordt geen precieze definitie van gegeven. Het is daardoor bijvoorbeeld niet duidelijk in welke gevallen opeenvolgende tijdelijke contracten moeten of kunnen worden beschouwd als één contract van doorlopende duur, omdat wat in de Arbeidsovereenkomstenwet staat, verschilt van de gewone rechtspositieregeling voor professoren.

Minister, overweegt u om de omschrijving van het begrip 'gastprofessor' te laten uitwerken voor de Codex Hoger Onderwijs om meer rechtszekerheid te bieden aan de betrokken experts en de hogescholen? Zo ja, met welke timing? Zo nee, met welke argumentatie?

Het antwoord dat u hebt gegeven op 4 juni op mijn vraag toen, weliswaar in verband met een ander aspect, was dat u dit verwees naar het Vlaams Onderhandelingscomité Hoger Onderwijs en de problematiek die ik toen aankaartte niet ad hoc zou oplossen, maar een oplossing zag in een algemene optimalisatie van het statuut. Mocht u dit antwoord opnieuw geven, minister, dan is mijn vraag wat de timing daarbij is.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het artikel uit het tijdschrift is mij uiteraard bekend. Het sluit aan bij een eerder artikel van dezelfde auteur in hetzelfde tijdschrift over de rechtspositieregeling van het personeel van de gesubsidieerde vrije hogescholen. Gelet op mijn opleiding kan ik met kennis van zaken spreken: recht is geen exacte wetenschap, maar is voor interpretatie vatbaar. Ik kan niet zomaar zeggen dat de visie van de auteur correct of niet correct is. Ik deel wel de bezorgdheid over de degelijkheid van de rechtspositie.

Er moet, zeker in het licht van de Europese richtlijn over arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, minstens onderzocht worden of de bepalingen in de Codex Hoger Onderwijs hierover moeten worden aangepast. Dit geldt niet alleen voor de gastprofessoren. In dat kader is het relevant dat er in een van de arresten die in het artikel aan bod komen, een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof gesteld is.

Ook de Vlaamse overheid is bij die procedure betrokken. Het is wenselijk dat we het arrest van het Grondwettelijk Hof afwachten vooraleer we concrete

initiatieven uitwerken. Dat is dus de reden, mijnheer De Meyer, dat we nog even afwachten. We zijn natuurlijk geïnteresseerd in wat het Grondwettelijk Hof daarover te zeggen heeft.

We bekijken in elk geval op welke manier we de regelgeving beter kunnen aanpassen. De vraag is, mevrouw Helsen, of je met een betere omschrijving van het begrip 'gastprofessor' meteen alle juridische problemen oplost.

In mijn beleidsbrief geef ik aan dat we samen met de sociale partners bekijken welke maatregelen er mogelijk zijn voor de verdere optimalisatie van de rechtspositie van de personeelsleden in het hoger onderwijs. Die aanpassingen kunnen worden opgenomen in een themadecreet voor het personeel van het hoger onderwijs. Het voordeel van een themadecreet is dat het niet aan een specifieke timing gebonden is zodat we een en ander grondig kunnen doorspreken met de sociale partners.

Er zijn al informele gesprekken geweest met de sociale partners. Tijdens die gesprekken is ook de problematiek aan bod gekomen van de opeenvolgende contracten van bepaalde duur voor gastprofessoren.

De informele gesprekken over het themadecreet zijn opgestart met de geleidingen van het Vlaams Onderhandelingscomité (VOC) Hoger Onderwijs. Dat is conform de goede traditie van overleg met alle partners binnen de onderwijssector.

Op dit ogenblik zijn we nog niet aan de fase van de formele initiatieven. Op het moment dat we zover zijn, is het de bedoeling om formeel te onderhandelen met het VOC. Op dit ogenblik zitten we vooral samen aan tafel.

Collega's, ik heb het tussenarrest mee van het Antwerpse Arbeidshof waarin de prejudiciële vraag is opgenomen. Ik zal u dat laten bezorgen. Ook het artikel zelf kan ik u geven, indien u dit niet mocht hebben.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Kathleen Helsen (CD&V): Minister, ik stel vast dat u de problematiek zeker en vast meeneemt en dat u kijkt op welke manier er via een themadecreet aan kan worden tegemoetgekomen. Dat is positief. Ik weet dat er in het verleden, begin deze eeuw, ook al de intentie was om het beter te regelen in het decreet. Dat is niet gelukt. Ik hoop dat u er wel in slaagt om op basis van alle elementen een goede regeling uit te werken.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, ik dank u voor uw engagement. Uiteraard zullen we de rechtspraak ter zake opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Vanuit onze fractie wil ik een aantal bedenkingen meegeven. Het is niet wenselijk om de gastprofessor al te strak te definiëren. Daarmee zou u namelijk kunnen ingaan tegen de academische vrijheid en riskeren we nieuwe problemen te creëren.

Enerzijds zijn er de gastprofessoren die dat absoluut niet doen om een mandaat te hebben, maar als kers op de taart van hun carrière, omdat ze een bijdrage te leveren hebben die nuttig is voor de universiteit en de studenten en waar ze zelf ook prestige uit halen. Ik denk niet dat veel gastprofessoren dit om den brode doen.

Diegenen die dat wel om den brode doen, zijn eerder ZAP'ers (zelfstandig academisch personeel) in de wachtzaal, mensen die hopen op een dag te worden

'ingezapt'. We weten echter dat niet iedereen kan worden 'ingezapt'. Het zou inderdaad kunnen dat die mensen te lijden hebben onder een te hoge taakbelasting. Maar dan zijn ze wel vrij om te kiezen of ze ermee verdergaan, ja dan neen. Die vrijheid heeft dus ook wel zeer positieve aspecten. Daarvoor zou ik aandacht willen vragen.

Er is inderdaad een punt van discussie in verband met de taakbelasting voor gastprofessoren en hun zekerheid om die functie verder te kunnen uitoefenen. Maar op dat vlak denk ik dat, eerder dan aan de regelgeving te sleutelen, meer ruimte voor ZAP geven aan universiteiten een betere oplossing zou zijn. Toen we het debat voerden over onderzoekers en hun taakbelasting, hebben we dat ook al gehoord. De universiteiten vragen veel meer ZAP-omkadering om jonge onderzoekers te kunnen begeleiden om de onderzoekopdrachten te kunnen uitvoeren. Ik denk dat we het ene moeten scheiden van het andere.

Koen Daniëls (N-VA): Ik wil daaraan graag nog twee zaken toevoegen. Er zijn momenteel twee manieren van bezoldiging van die gastprofessoren: enerzijds in de gewone breuken die we kennen en anderzijds een bezoldiging met een barema met een bedrag. Dat heeft ook gevolgen voor het statuut. Als men namelijk inderdaad voor een breuk gaat, kunnen zij tot maximaal vijf jaar anciënniteit opbouwen. Als zij daarentegen in een onderhandelende positie gaan met een bepaald bedrag, kan dat weer niet gelden als anciënniteit, maar kan dat wel worden meegenomen als nuttige ervaring.

Het is waar dat we dat statuut gastprofessor nodig hebben in ons hoger onderwijs om een aantal interessante experts te kunnen aantrekken voor korte termijn. Een te rigide kader is daarvoor geen oplossing.

Iets anders is wat mevrouw Brusseel aanhaalt, namelijk academisch personeel waarvoor geen statuut bestaat.

Minister, ik wil de vraag wat anders formuleren in het licht van wat er hier wordt gevraagd, namelijk of we een duidelijk statuut en omschrijving van gastprofessor nodig hebben. Ik denk dat we de vraag anders moeten stellen. Moeten we geen statuut creëren voor docenten die op dit moment in actieve dienst zijn en opeenvolgende contracten krijgen – waarmee we bij de UGent ook al een aantal issues hebben gehad die we al in deze commissie hebben besproken –, maar die geen ZAP'ers zijn omdat dat kader inderdaad beperkt is? Kunnen we iets anders creëren waarbij er wel anciënniteit wordt opgebouwd en er ook een vorm van rechtszekerheid is, maar waarbij je dan echter niet moet gaan naar een consecutief aanstellen als gastprofessor en zonder dat we het statuut van gastprofessor bezwaren en het de universiteiten en hogescholen moeilijk maken?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: We volgen het verder op. Ik heb in mijn antwoord aan mevrouw Helsen ook al gezegd dat ik er niet zeker van ben dat het strakker definiëren van het woord gastprofessor een oplossing zal zijn voor de bestaande juridische problemen.

We kunnen dat tussenstatuut onderzoeken. We overleggen informeel met onze sociale partners. Voor mij is het nuttig om het antwoord te zien op de vraag die is gesteld door het Grondwettelijk Hof.

Het wordt verder opgevolgd. Ik neem de suggesties mee.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.